

Mohamed El Khatib trenca el tabú de la sexualitat a la tercera edat a *La vie secrète des vieux*

— El creador francès recull el testimoni de persones grans de diferents estrats socials per teixir un relat plural i vital d'experiències amoroses

— L'espectacle tanca la Temporada 25—26 del Teatre Lliure i es podrà veure del 10 al 13 de juny al Lliure de Gràcia

— És el quart muntatge amb el segell Ànima Lliure, en aliança amb la Fundació Banc Sabadell

— El Khatib, juntament amb Yohanne Lamoulère, Bonnefrite i Elsa Broclain, presenta també el **Projecte Casa**, una intervenció artística participativa amb persones sense sostre del Centre Residencial de Primera Acol·lida (CPA) de Sant Gervasi

El Teatre Lliure tanca la Temporada 25—26 amb una doble proposta del director, realitzador, artista plàstic i creador francès **Mohamed El Khatib** (Zirlib). D'una banda, del 10 al 13 de juny, a Gràcia, presentarà l'espectacle *La vie secrète des vieux*, una peça que recull el testimoni de diverses persones grans de diferents estrats socials per tractar de l'amor i el sexe a l'última etapa de la vida, amb humor, afecte i dignitat. D'altra banda, El Khatib ha liderat el **Projecte Casa** al Centre Residencial de Primera Acol·lida (CPA) per a persones sense sostre de Sant Gervasi, una proposta d'intervenció artística participativa treballada del 9 al 12 de juny amb els residents d'aquest equipament i que culminarà amb una exposició oberta al públic.

Mohamed El Khatib està considerat una figura clau de la ficció documental per haver revitalitzat el gènere amb temes lúcids i compromesos que donen veu a persones habitualment relegades als marges. Ara, a *La vie secrète des vieux*, afronta l'envelliment des de la perspectiva del desig amorós preguntant-se: "La fi de la vida correspon a la fi de l'amor?". Detonants com la cruesa de la mort sense ritual de comiat a les residències, durant la covid, o la publicació, gairebé al mateix temps, de la investigació *Les Fossoyeurs*, de Victor Castanet, que alertava de la infantilització i els abusos envers la gent gran a les residències de França, van dur **El Khatib** a adonar-se, com ell mateix explica, que "l'atenció que prestem a la gent gran sovint gira entorn de la dependència i la pèrdua d'autonomia. Rarament considerem la seva vitalitat, els seus desitjos".

Amb l'objectiu de trencar el tabú de la sexualitat en la vellesa i exaltar un sentit vital inversament proporcional a la fragilitat dels cossos, va decidir crear un "panorama de l'amor després dels setanta-cinc anys". Per fer-ho, va realitzar un centenar d'entrevistes en residències en què, més que preguntar a la gent gran com s'imaginaven el final de la seva vida, els demanava què els feia sentir-se vius encara: "Aquesta qüestió del desig em va permetre entendre que estava tocant un tema tabú, quelcom que la societat es nega a pensar. La sexualitat de la gent gran és com un punt cec, una cosa que ni les institucions ni les famílies volen abordar". A partir de converses molt obertes, els testimonis van parlar de la seva vida amorosa, tant fent un balanç conjunt com del moment present. Com apunta **El Khatib**, va trobar en tots ells "una necessitat d'expressar-se de manera autèntica, sense fingiments" amb una preocupació força comuna: "què pensarien els seus fills de les seves històries".

Alguns d'aquests testimonis són els que puguen ara a l'escenari, "sense filtres, amb tota la fragilitat que això comporta", remarca. La dramaturgia oscil·la, així, entre el treball documental a través de la incorporació de testimonis en primera persona i seccions més improvisades, que s'inscriuen en una estructura que van construir conjuntament.

Aquest és el quart espectacle Ànima Lliure de la temporada, un projecte en aliança amb la **Fundació Banc Sabadell**. L'obra també compta amb la col·laboració de l'**Institut Francès de Barcelona**.

Projecte Casa

En línia amb la producció de l'espectacle *La vie secrète des vieux* a la Maison Gertrude de Brussel·les, el creador **Mohamed El Khatib**, la fotògrafa **Yohanne Lamoulère**, l'il·lustrador **Bonnefrite** i l'autora i guionista **Elsa Broclain** treballaran, del 9 al 12 de juny, amb els residents del CPA per a persones sense sostre de Sant Gervasi en el marc del **Projecte Casa**. Es tracta d'una proposta d'intervenció artística participativa que es convertirà en una exposició oberta al públic. Es podrà visitar al mateix recinte divendres 12 de juny a partir de les 16.00 h.

El **Projecte Casa** pren com a punt de partida el format de residència artística experimental i flexible TERMINATO, concebut com una caixa d'eines mòbil que prioritza l'adaptació a les realitats humanes, socials i sensibles dels llocs que l'acullen. Al CPA de Sant Gervasi, la residència artística s'inscriu en un context d'acollida i acompanyament de persones en situació de gran vulnerabilitat social. Els artistes hi desenvoluparan intervencions obertes, evolutives i adaptades al ritme del centre: tallers de fotografia, creacions gràfiques, accions pictòriques, espais de conversa, producció d'imatges i experimentacions col·lectives. Aquest enfocament ha de permetre fer emergir formes de representació sensibles i dignes de les persones acollides, alhora que transformarà temporalment el centre en un espai de creació, de trobada i de circulació de relats.

La iniciativa està impulsada conjuntament pel Teatre Lliure i l'Institut Municipal de Serveis Socials (IMSS) de l'Àrea de Drets Socials, Salut, Cooperació i Comunitat de l'Ajuntament de Barcelona, amb el Centre Residencial de Primera Acollida per a persones sense sostre de Sant Gervasi i s'emmarca dins el Proyecto Ornitorrinco de la Red de Teatros i la Fundación Daniel & Nina Carasso.

Centre Residencial de Primera Acollida (CPA)

El Centre Residencial de Primera Acollida, situat al carrer del Císter de Sarrià-Sant Gervasi, forma part de la xarxa de serveis municipals que responen a un model d'atenció centrat en la persona i que facilita la transició de les persones ateses cap a una major autonomia. D'una banda, és un centre residencial amb 100 places per a dones en situació de sensellarisme, que fa un treball des d'una perspectiva de gènere, fomentant la participació i l'apoderament de les dones i tenint en compte totes les circumstàncies de múltiples violències que els han impactat.

A banda del centre d'allotjament temporal, l'equipament també compta amb un centre de dia, un espai d'higiene personal amb capacitat per a 70 persones i un espai d'alimentació a migdia amb capacitat per oferir 100 àpats diaris, dos serveis que funcionen cada dia de l'any. Aquests serveis, en l'actualitat, també estan oberts a homes que viuen al carrer.

Barcelona és referent en el desplegament de respostes segmentades a partir de les necessitats i especificitats de les persones sense llar. Actualment compta amb prop de 2.900 places d'allotjament temporals.

***La vie secrète des vieux*. Del 10 al 13 de juny. Durada 1 h 10' aprox. En francès sobretitulat en català. Teatre Lliure – Gràcia**